

Gaudí

Joan Anglès

Quan parlem de Gaudí, recordem un home de mitjana edat, de cabells i barba blancs, envoltat d'una aurèola de llegenda i de prestigi. Aquesta es, podríem dir, la imatge de la persona.

La seva obra —enmarcada dins l'època del modernisme— constitueix una simbiosi entre les formes que ofereix la natura i la mà de l'home, quan les selecciona i les elabora amb gust i exquisitat.

Gaudí, begué de la tradició gòtica, i hi afegí l'encant de l'harmonia natural que tenen les branques dels arbres, les escates d'un peix, la sinuositat de les ones...

Per tal d'aconseguir els sorprenents efectes de la seva obra arquitectònica, es val, no solament de la pedra, sinó del ferro, del ciment, de la fusta, dels mosaics..., a fi d'assolir una conjunció de diversitats.

En l'obra de Gaudí hi trobem tota una fusió d'elements que ens ofereixen la visió d'un món propi, d'una harmonia viva i personal enllaçada amb l'home, que invita a viure i que forma part d'ell mateix.

Si bé, aparentment, pot semblar que l'aportació de Gaudí sigui fonamentalment en el camp de l'estètica arquitectònica, cal tenir en compte, que, a part d'aconseguir ambients i espais d'una personalitat manifesta, i, deixant de banda els simbolismes subjacents en la seva obra, pretengué introduir, a més a més, noves funcions dins el marc arquitectònic, és a dir, tractava de buscar més utilitat en la bellesa dels espais i de les formes (recordem que les columnes que hi ha al Parc Güell, són, al mateix temps, desaignes per a la pluja).

Dins l'àmbit social, Gaudí, aspirava a un millorament de les condicions i formes de vida humana. Creia que calia augmentar la qualitat de vida, tant de la gent del camp com de la ciutat, i que, per això, seria convenient de

donar un aire més rural a la ciutat i un aire més urbà al poble.

Veiem doncs, que la figura de Gaudí es manifesta a través de la seva obra. Aquesta, surt de les arrels de la tradició gòtica i manté, dins de l'esperit del seu creador, una mena de panteisme: tot fa joc, tot té una funció, tot és viu. Podem dir que la natura es fon amb l'esperit religiós. L'obra gaudiniana, té una aparença estètica i un profund contingut en què es manifesta una naturalesa divinitzada.

J.A.

